

Kostprijsvergelijking varkenshouderij in Europees verband

Marie-Ange Vaessen en Gé Backus, PV

De **concurrentiepositie van de varkenshouderij** in de Europese lidstaten hangt onder meer af van de kostprijs in relatie tot de opbrengstprijis. De gemiddelde kostprijs over alle bedrijven in Nederland én Denemarken bedroeg in 1995 **f 3,47** per kg karkas. In Frankrijk was de gemiddelde kostprijs per kg karkas 5 cent hoger.

Doel van het project Europorc is het ontwikkelen van een rekenmodel ter vergelijking van productie-resultaten en prijzen voor de varkenshouderij in geselecteerde EU-lidstaten. In dit artikel worden de eerste resultaten van de gemiddelde kostprijs van Frankrijk, Nederland en Denemarken over het jaar 1995 weergegeven. We gaan kort in op de voorlopige resultaten betreffende de kosten van arbeid, huisvesting, voer en overige kosten van deze drie landen.

Resultaten

Het model Europorc berekent de totale gemiddelde kostprijs voor het produceren van één kg karkas. De kostprijsberekening is opgebouwd uit de variabelen arbeid, huisvesting en rente, voer, kosten van uitval en overige kosten. Vanwege de overwegend

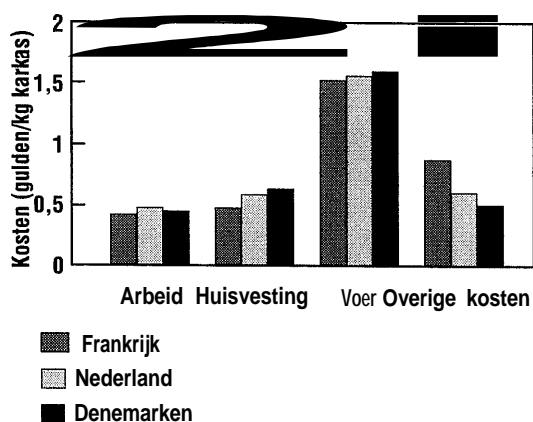
gesloten bedrijven in Frankrijk en Denemarken is gekozen voor het berekenen van de gemiddelde kostprijs per kg karkas (inclusief kosten van big-productie) en wordt de kostprijs per big niet apart weergegeven.

Uit figuur 1 blijkt dat de totale arbeidskosten per kg karkas het hoogst zijn in Nederland. Arbeidslonen daarentegen zijn het hoogst in Denemarken. Wanneer we kijken naar het aantal uren besteed per zeug per jaar valt op dat er in Frankrijk gemiddeld vier uur per zeug per jaar meer besteed wordt dan in Nederland en Denemarken. In de vleesvarkensfase worden in Nederland de meeste uren per vleesvarken besteed en in Denemarken de minste.

Bij de totale huisvestingskosten zien we dat er in Frankrijk goedkoper gebouwd wordt dan in Nederland en Denemarken. Wanneer we kijken naar de huisvestingskosten in de vleesvarkenshouderij valt op dat deze kosten voor Nederland (f 735,- per vleesvatkenplaats) een stuk hoger zijn dan voor Frankrijk (f 576,- per vleesvarkenplaats) en Denemarken (f 619,- per vleesvarkenplaats).

De totale voerkosten zijn het hoogst in Denemarken. Het zeugenvoer in Denemarken is f 5,- per 100 kg duurder dan in Nederland. Maar de prijs van het vleesvarkensvoer is in alle drie de landen nagenoeg gelijk. Door het lagere aflevergewicht van de vleesvarkens in Denemarken (levend eindgewicht 96 kg) zijn de voerkosten per afgeleverd varken hier lager. Het levend eindgewicht van de varkens in Nederland en Frankrijk bedraagt respectievelijk 113 kg en 108 kg.

De uiteindelijke gemiddelde kostprijzen voor het produceren van één kg varkensvlees in Frankrijk, Nederland en Denemarken, berekend door

Figuur 1: Kosten van arbeid, huisvesting, voer en overige kosten in gulden per kg karkas

EuroporC, liggen vrij dicht bij elkaar. Ze zijn respectievelijk f 3,51, f 3,47 en f 3,47 per kg karkas (exclusief BTW).

Indien we de concurrentiepositie van de belangrijkste exportlanden van varkensvlees, Nederland en Denemarken, met elkaar vergelijken moeten we ook rekening houden met de opbrengstprijzen. Zo waren de gemiddelde roepprijzen in 1995 f 2,78 in Denemarken en f 2,72 in Nederland. Toeslagen zijn hierin echter nog niet verwerkt. Bovendien levert Denemarken een ander varken (lager aflevergewicht) af. In het vervolg van het onderzoek worden ook de gemiddelde netto uitbetaalde opbrengstprijzen per kg karkas in de aan EuroporC deelnemende lidstaten bepaald.

Regelgeving

Momenteel worden de gemiddelde kostprijzen van het Verenigd Koninkrijk en Italië berekend voor het jaar 1995. De houderijstructuur en de afzetmarkt is in deze landen heel anders. De kostprijs per kg is in deze landen hoger, maar daartegenover staat ook een hogere vleesprijs.

In de loop van dit jaar worden ook de kostprijs en opbrengstprijs over 1996 voor Frankrijk, Nederland, Denemarken, het Verenigd Koninkrijk en Italië gepubliceerd. Met ingang van volgend jaar worden ook de kostprijzen van Spanje en België meegenomen in EuroporC.

De concurrentiepositie van de Nederlandse varkenshouderij hangt niet alleen af van het Nederlandse beleid ten aanzien van milieu, diergezondheid en dierlijk welzijn. Ook in andere landen komen er regels op dit terrein. Voor alle deelnemende landen wordt een inventarisatie gemaakt van de regelgeving ten aanzien van milieu, diergezondheid en dierlijk welzijn. Tevens wordt een inventarisatie gemaakt van verschillen in de te verwachten meerkosten van regelgeving in deze landen, Mestafzetkosten in de EU-lidstaten hangen bijvoorbeeld niet alleen af van de aanwendingsnormen, maar ook van de gemiddelde hoeveelheid grond per varkensbedrijf.

In de kostprijsberekening van EuroporC wordt geen rekening gehouden met verschillen tussen bedrijven in een land. De toekomstige concurrentiepositie wordt echter vooral bepaald door de kostprijs van de ontwikkelende bedrijven in het desbetreffende land. In Nederland moeten de ontwikkelende bedrijven extra kosten maken om zich te kunnen ontwikkelen, zoals bijvoorbeeld kosten voor Groen Label-stallen en voor de aankoop van productierechten. Om een goede concurrentiepositie binnen Europa te behouden is het dus zaak goedkope Groen Label-stallen voor de varkenshouderij te ontwikkelen én de vaste kosten van productierechten zoveel mogelijk in de hand te houden. Het eerste lijkt eerder te lukken dan het tweede. ■

